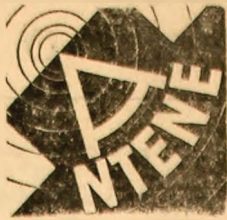

Si de acolo de sus, între pământ și cer, reporterul, omul cu aparatul de luat vederi devine pentru totdauna creatorul și stăpînul unor imagini în măsură să schimbe perspectivele optice și de lungă ale miilor alți oameni. Si dacă bătăie înăuntru s-au putut trece singuri și s-au putut materializa în negru-alb sau în color, în panoramă-cul descrierilor cinematografice și filmi, ca artiști, emiși, simțite, dăruite.

Foto: text: I. CIU

CITIȚI
ÎN PAGINILE

314

• FLOGI UNUI CERCETĂTOR ANONIM (continuare).

• Academicienii Eugen Bădărău și Eugen Anghelescu prezintă: LUCRĂRI DE MARE IMPORTANȚĂ ȘTIINȚIFICĂ.

• RADIOGRAFIA RADIAȚIILOR (Interviul nostru cu conf. univ. dr. Claude Nicolau)

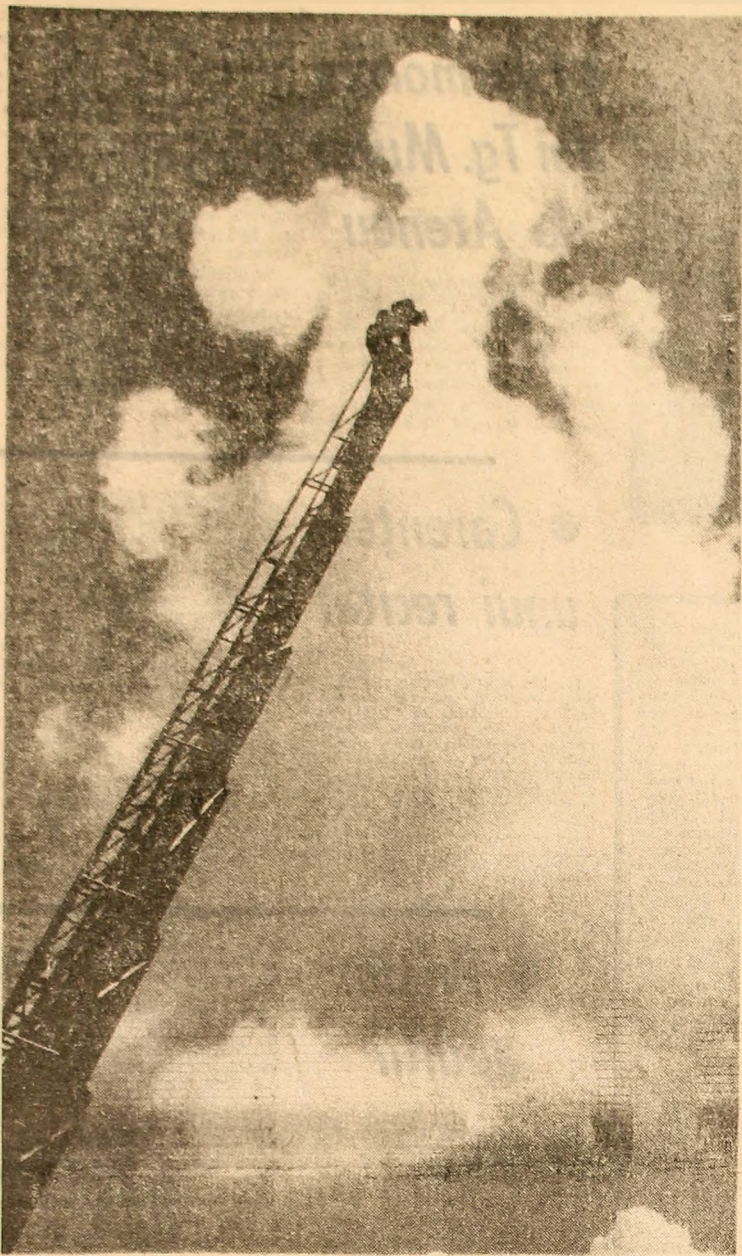
• MESAJ DIN UNIVERS

• CANCERUL SE SUPUNE

• MERIDIAN

• DORIȚI SĂ VĂ RODAȚI MAȘINA ÎN

6 ORE? SE POATE!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ANUL XXIII
SERIA II,
NR. 5561

6 PAGINI

25 BANI

JOI

6 APRILIE

1967

MĂSURĂȚI ÎN TONE TIMPUL CAMPANIEI AGRICOLE!

REZOLVĂRILE SE GĂSESC LA CAPITOLUL „ORGANIZAREA MUNCII“

În regiunea Argeș, deși timpul este destul de înalt, situațiile operative indică un procent nevătător de execuție a însășișărilor din epoca întâi. În raionul Pitești, de pildă, aceste lucrări erau efectuate la începutul acestei săptămîni doar în proporție de 74 la sută. La cooperativa agricolă din Oarja se însășișăseră numai 48 de hectare, la Vedea cam tot atît, la Rîchilele și Drăganu cîte 13 și respectiv 5 hectare. „Floile cîzute în ultimele zile sînt principala impediment care a stînjit, a făcut să întîrzie însășișăririle” — sînt justificările pe care le oferă con-

ducătorii unor cooperative agricole. Faptul acesta motivează însă numai parțial situația menționată. Floile, care au căzut cu întemîntate, puteau încetîni ritmul, dar nu să stopeze definitiv lucrările. Suprafețele mari semănate în această perioadă — la cooperativele din Căteasca, Dădăești, Mares, Pădureni, Poiana Lacului, Săliștea — au să sprijine această afirmație. Adevăratele cauze trebuie căutate în modul încă necorespunzător de organizare a muncii în fiecare cooperativă agricolă, în fiecare brigadă de cîmp și de tractoare. În primul rînd nu s-a urmărit identifi-

corea și semănatul la timp a porcelor care prezenta un grad corespunzător de umiditate. Nu toate mașinile și atelele sînt concentrate la pregătirea terenului, la asigurarea cu sămînță a semănturilor. La Călinești, Văleni și Golești au întîlnit tractoare care cărau cu remorciile gunoi de graid în timp ce semănturile nu aveau teren pregătît. Semănturile aflate la brigăzile mecanizatorilor care deservesc aceste cooperative agricole nu pot fi utilizate pentru însășișăntatul lucrului și al trifoiului. Ion Mihalache,

VASILE RĂVESCU
correspondentul „Scînteii
tineretului” pentru regiunea Argeș

(Continuare în pag. a V-a)

Uzina „Rulmentul”-Brașov se numără printre cele mai moderne întreprinderi constructoare de mașini din țară. În fotografie: tînăra Iuliana Bitiș — lucrătoare în noua secție de sortare a hîlelor

CADRAN

De la Brăila, aflăm o veste plăcută care depășește simpla emoție, a unei impresii pasagere, prin semnificațiile ce li se pot asocia nicidecum grauit. A apărut nr. 1 (deci de debut) al revistei școlare „Muzul” a Liceului nr. 1 din Brăila. În orășul care l-a dat frumoaselor litere românești pe Panait Istrati și pe Perpessiciu poezia, expresia frumoasă, are adepți entuziaști și încurajatori ne potrivă în băncile de școală. Bună dimineață și speranțe împlinite, deci, elevilor care și-au scris numele în pri-

„MUGURI“

mul număr al revistei. Actul lor poetic se ghidește imediat a fi premeditat dovind deja înțelegere în arta expresiei cuceritoare. Premeditare e și opțiunea titlului, premeditare e și opțiunea anotimpului debutului editorial. Săprografiată, strînsă cu grijă și ilustrată, exemplar cu exemplar, în culoare, revista este antologia unor multiple preocupări spirituale ale elevilor. Poeziile („Patriei mele”, „Slavă partidului”, „Eu sînt ființa care...”, „Omul”) e tărîmul ideal spre care se îndreaptă voiele, deși neformale, cuceritoare prin sinceritate ale elevilor Brațu Ioana, Stăicu Gabriela, Basu Stefan, Ilie Aurel, Cezar Octavian. Confesiunile lirice de Jurnal peste neclaritatea unor expresii personale dovedesc aceeași cuceritoare sensibilitate adolescențină.

V. ARACHELIAN

(Continuare în pag. a V-a)

ROMANUL PICARESC AL UNOR PERSONAJE DE METAL ȘI O ÎNTRUCHIPARE COMPLEXĂ A IRESPONSABILITĂȚII...

Utilajele la care ne referim fac, sau au făcut parte, din inventarul turnătoriei de oțel a uzinei „23 August” din Capitală. Un dezbrățator, o stație de preparare a amestecurilor de nisip, un sistem de benzi transportoare pentru evacuarea din hală a reziduurilor de la curățitoare, un grup de trei mașini cu cap aruncător pentru formare. De la montare au avut aceeași soartă: nu au funcționat niciodată. Deși înmagazinează un mare volum de muncă, deși s-au cheltuit bani pentru a le fabrica, după cîteva ani de existență n-au produs nimic. Iată ce a scos la iveală ancheta întreprinsă în „biografiile” instalațiilor amintite.

— Hotărîrea de a se construi dezbrățătorul nr. 2 datează de prin 1962, ne spune tov. Vasile Iscru, mecanicul șef al uzinei.

S-a întocmit proiectul, s-a aprobat finanțarea pe fond de mică mecanizare, s-a început lucrarea. Ceea ce s-a întimplat însă pe parcurs este o adevărată parodie. Proiectul inițial a fost continuu completat. Cu schimbarea fiecărui șef de secție s-au făcut modificări, trăgîndu-se efectuarea lucrărilor. În cîteva zile însă dezbrățătorul va putea fi folosit.

După cum se vede au fost necesari 5 ani pentru a pune în funcțiune o instalație menită să îmbunătățească condițiile de lucru, într-o secție cu tehnicitate scăzută. Cinci ani pentru ca o poziție a planului M.T.O., valorind aproape o jumătate de milion de lei să fie realizată.

O mostră de nefundamentare științifică a soluției adoptate în proiect, de ușurință în aprobarea acestora o constituie stația de preparare a amestecurilor de nisip.

Interlocutorul nostru este maestrul Traian Preda, secretarul comitetului de partid al secției.

N. UDROIU

(Continuare în pag. a V-a)

„Napolitanii din Giulești“

de Fănuș Neagu

- Un „accident” sau o tulburare aparentă în procesul de integrare socială, de formare a personalității?
- Ce este și cum apare furtul?
- Există factori favorizanți?
- Cauze sau pretexte?
- Se poate preveni furtul?

Ne-am propus această temă pentru că 78 la sută din numărul infractorilor majori au comis primele infracțiuni în copilărie.

Deci, „cine fură azi un ou...”

DE CE AI FURAT?

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

Luni, interviu la „Camera minorului” din Direcția Miliției Capitalei.

— Dintr-o prostie, am vrut să conduc o mașină (Costel F. 16 ani). Luceam ca parchetar calificat. Cîștigam bine, peste 1.000 lei. Într-o zi un prieten mi-a arătat o mașină parcată în fața unui bloc. S-a tînut de mine și am luat-o. Ne-am plimbat prin Floreasca, am ajuns pînă la Tîgănești, unde datorită vitezei mari ne-am accidentat. Eu am fost rănit. Prietenul a fugit.

— Să mă „distrez” (Ion F. 17 ani). Îmi place să-mi verific presupunerile. Urmăresc de exemplu o femeie și mă întreb „merge sau nu merge”? De cele mai multe ori am reușit. Cel mai mare cîștig? 2.600 lei de la o bătrînă.

— Nu te-ai gîndit că poate-l trebuiau banii, că l-ai strîns cu greu?

— Nu! Mă gîndeam la mine în primul rînd.

— Nu ai și tu o prietenă de care să-ți fie rușine?

— Am, dar ea nu știe că sînt hot de buzunare, știe că am fost prins spîrgînd o casă. (Ambii părinți ai in-

fractorului sînt muncitori calificați. Exemple bune, respectați pentru corectitudine. Situația materială bună).

— Dacă ne plac!

— Nu știu nici eu... Dicu C. 10 ani. (Părinți despărțiți. Tată cu atitudini imorale).

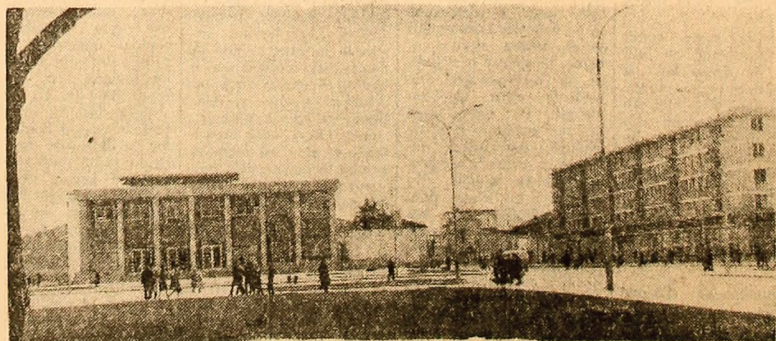
— Ca să merg la film. Ștefan N. 13 ani. Iubesc filmul, vreau să mă fac actor.

— Din plictiseală (Constantin R. 16 ani). Încă de cînd se construiau apartamentele în Drumul Taberei și-a făcut rost de chei. Condămnat pentru 11 luni, părinții îl aduceau țigări.

VIORICA DIACONESCU

(Continuare în pag. a II-a)

ANCHETĂ
SOCIALĂ

Noua Casă de cultură din Gîturgi

1

ION BĂNUȚĂ

PANORAMA PĂRULUI TĂU

Părul tău de vânt, de saice pietoasă,
adinc se stinge-n apele rotunde,
nimic nu-i dincolo de albe unde, —
Afrodita de sarca mării e roasă.

Părul tău de plină, de melancolie, —
urmă lunară și nedefinită,
în pustietatea vastă se-agită
să-i rupă căderea nimeni nu știa.

Părul tău plinge-n abis ca vîntu-n gene,
tăcerea iadului e-o parodie,
destăinuirea puf de păpădie
între silabele nepămintene.

PANORAMA IUBIRII

Cocorii să duc încet în Sud și se întorc iubind
la vâtlele din primăveri de iar și de albastru,
Euridice se pierde în noi și în pămînt,
Orfeu se agită în pretutindeni.

Cîinele cerber este învins de ștrelicuiri,
Charon de un te miri ce, de un ban de nichel,
Euridice se întîlnesc cu Orfeu, —
El o imploră să nu-și întoarcă privirea
spre infernul de unde pleasără,
temător ca toți Adamii din Univers.

Euridice este marea îndrăgostită :
de văzduh, de flori și de tragicul Orfeu, —
Ea își întoarcă privirea peste legende
învîngînd apele Stîului de fum.

Din „Olimpul Dîavolului“

CRONICA

Muzicală

Filarmonica din Tg. Mureș la Ateneu

După muzicienii clujești, Ateneul a primit zilele acestea, noi oaspeți din provincie: colectivul simfonic al Filarmonicii din Tg. Mureș. În această confruntare cu viața muzicală din Capitală, muzicienii din Tg. Mureș au demonstrat sub conducerea dirijorului Remus Georgescu, reușirea unei remarcabile măiestrii. Un program judi-

cios întocmit (Simfonia de requiem de Britten, Sulta a II-a „Daphnia și Chloa“, Concertul pentru orchestră de Remus Georgescu și Concertul nr. 5 de Mozart în interpretarea unui neobișnuit al bucurărilor, violonistul sovietic S. Snitkovski), a vădit valențele unui colectiv entuziast, cu un remarcabil simț stilistic, receptiv la indicațiile dirijorului, care sînt rezultatul unui concept interpretativ perfect elaborat.

Surprinzător de bine legată, ni s-a părut acum, la a doua audiere bucureșteană, arhitectonica concertului lui Remus Georgescu care, departe de a fi un simplu exercițiu compozitional cu care ne obișnuiesc unii dirijori, rămîne o piesă profundă și atractivă.

I. S.

Carențele unui recital

Pianista Magda Nicolau și-a alcătuit pentru recitalul susținut săptămîna trecută un program de mare frumusețe cuprinzînd sonate de Beethoven, printre care Sonata Lunii și Apassionata și cele 32 de variațiuni în do minor. Simpla lectură a programului, a fost suficientă pentru a umple și la ultimul loc sala mica a Palatului, (asa cum, din păcate, de multă vreme n-am văzut-o) cu un public dornic să reasculte nemuritoare pagini beethoveniene.

Pe lângă frumusețile vii pe care le degăla, muzica acestor Sonate, este un neîntrerupt sir de dificultăți tehnice, dar mai ales expresive, oferind interpretului posibilitatea unei manifestări complete. Am putea socoti multumitoare evoluția tehnică a pianistei, în deosebi în Sonata Lunii, precum și clieva frumoasă intenții de nuanțare. Dacă în unele momente fiorul poetic a găsit în Magda Nicolau o interpretă sensibilă, în schimb tumultul Apassionatei a rămas exterior pianistei, depășindu-i posibilitățile expresive.

Păcat, deci, că în acest admirabil program (pe care puținii interpreți celebri se hotărăsesc să-l ofere, din cauza complexelor încercate în fața unei strălucite discografii) s'ar putea afla muzicilor nu ne-a fost transmis cu intensitatea și profunzimea așteptată.

SILVIU GAVRILA

Prime audiii

De ce neglijează pianistii noștri sonatele pentru pian de Scarlatti? Acest remarcabil exponent al rococo-ului italian ne-a lăsat sonate minunate, pline de seninătate, de o transparență de cristal. O muzică care gloriifică tonalitatea și funcționalismul clasic și anuntă într-o oarecare măsură spiritul dialectic al sonatei beethoveniene. Tocmai de aceea, ne apare deosebit meritul pianistei Viorica Diaconu, care a intuit claritatea latină a discursului muzical la care trebuie să adăugăm acuratețea, precizia ritmică și finul tușeu pianistic în interpretarea citorva sonete de Scarlatti.

În continuarea programului, am apreciat nobletea interpretării celor „7 piese scurte“ pentru pian de Honegger. Cu o solidă tehnică pianistică, înclinată spre virtuositate, Viorica Diaconu, ne-a tîmăcit piesa „Canteyodjaya“ de Olivier Messiaen, de o imensă varietate ritmică și timbrală.

Punctul culminant al recitalului a fost înfățișarea în primă audiere a sonatei de Mirian Maco. O muzică de bună calitate, deosebit de elemente neoclasiche și expresivitate, dar și unele nuanțe folclorice, contopite într-un stil unitar. Calitatea esențială a lucrării o constituie pe de o parte remarcabilul simț al poliției, pe de altă parte, eficienta scriitură pianistică.

Cu alte cuvinte, un recital izbucnit, chiar dacă interpreta pe alecui vâdeste o insuficientă forță în redarea amplexelor sonorității.

ALINA MUSAT

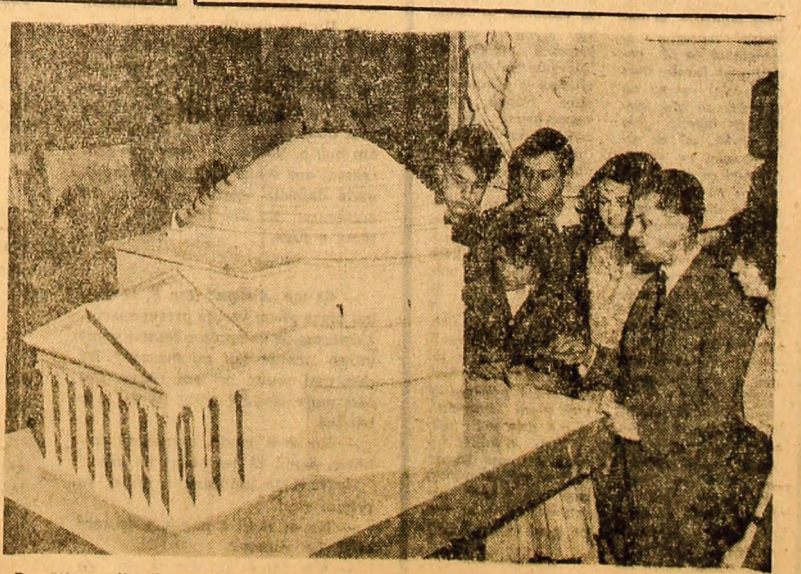
BISCUIȚI — GHICITOARE

Să nu credeți că cuvîntul este vorba de un sortiment nou destinat celor care vor să ghicească în cafeaua cu lapte de la micul dejun. Biscuiții — ghicitoare reprezintă un soi de modă nouă abordată în comerțul cu unele mărfuri alimentare. Moda de a vinde un produs alimentar după ce este consumat poartă să-l afliți data fabricației. Nu credeți? Luați, de pildă, un pachet de biscuiți „Victoria“. Un ambalaj frumos, un produs gustos. După ce ai consumat biscuiții desfaceți ușor ambalajul și în interior ai să găsești data fabricației. Te întrebi: dacă i-au

NOTE

găsit un asemenea loc „la vedere“, de ce nu mai puțin-o? De fapt, este un răspuns: ca să știm dacă ne adresăm doctorului sau nu... Lășind la o parte această glumă sfântă în fond pe seama cumpărătorului, este cazul să spunem și câteva cuvinte despre loialitate. Mărfurile alimentare au un termen de conservare. Dacă el este depășit mărfurile nu mai pot fi încredințate o consumului. Și data fabricației fiind în interior ambalajului nici cumpă-

Victor Constaulescu

Pregătirea viitorilor arhitecți începe de la studiul marilor monumente ale lumii (în fotografie un grup de studenți și anulul I de la Institutul de arhitectură „Ion Mincu“ în fața machetei Pantheonului lui Agrippa din Roma)

Foto: Agerpres

(Urmare din pag. 1)

Continuăm ancheta acasă. la școală, în mediile unde se proiectează și se țes destine. Fana, fi spun prietenele. Are 13 ani. Cordoul subliniind neîmplinirea strînge puternic haina trupului de copil. Părul chinat de vopsele care l-au rărit, contrastează puternic cu privirea ce se ascunde, parcă rușinată. — De o tinărită! În ceea ce mama s-a răspuns în locul teiei interogată pentru furt. Privirea copilului capătă curaj, părăsindu-l punctul fixat cu insistență și la îndăpăstul asistenței scuze bișuice ceva: „Să vedeți, prietenele... Ca eu...“

O usă se trîntește puternic și în camera mai mult decît sordidă. Într-o deuzdine și murdărie de necesar, intră un băiat. — Asta e col mic, are 7 ani, e seamă. Nu prea învâtit, se duc singuri la cinema, vagabondează, nu mă ascultă — se tînguie mama — au fost și la mulție.

— Și ce dacă am fost? Acolo e bine, sînt jucării. Vine prompt răspunsul băiatului.

— Uite, vedeți? Ca așa am sfîrșit-o și pe cea mare și tot nu mă ascultat, a fugit în clasa a VII-a cu unul înșurat. Are 17 ani, un copil l-a făcut și altui e pa drum. Dar să vedeți ce frumoasă e... Dintr-o ramă învelită cu o pungă de plastic în loc de geam, prăfuită și murdărită nu se arată o fotografie. Un copil ride în brațele unui alt copil, e mama lui.

— Mai am două fete. Acum sînt pe alară, la ioacă. Au pojar și nu le-a primit la școală pînă nu se fac bine. Dar astea sînt cumînți.

— Inconștiență? Nepricepere? — Imi lăsa angajamentul să am grijă de minoră Stefana, fiica mea în etate de 13 ani, pentru a nu mă fura“, scrie tatăl la Tribunal. După o săptămînă de la acest angajament îl așteptam acasă să vină de la serviciu.

— Decedată mă asultă. Am bănut-o de am învinet-o. N-am unde să-i bag interni.

— Cu două străzi mai departe, de la prietenele teiei, aflăm că chiar în dinămintea aceea Fana a furat o pereche de ciocapi. — Noaptea de iarnă. Zgomotul ferestrei trînteite de vînt îi fac să trează pe cei trei băieți aflați în școala din calea Ferentari nr. 46. Vasile, cel mai mare, are 16 ani, se duce calm și include seamul Expediția continuă pe rînd ca loc lăcăt, închizițiile hironurilor cedează. Iată și casa de bani Grea, masivă le-a dat multă hăuie de cap pînă au reușit să o coboare pe scări în pivniță. Mai greu a fost însă să o desclădi. Stupoare, înăuntrul, hirtii și numai hirtii. „De ce naiba s-o mai nunci casa de bani?“

Lăsăm declarațiile profesorilor dirigenți să-i caracterizeze pe cei trei. Vasile P. starla Mitari 45. „A rămas repetent de mai multe ori. L-am căutat acasă, scrie prof Poyza Maria, am vorbit cu mama, mi-a spus că nu are ce să-i facă nu o ascultă, vine tirziu acasă, bea, lîmbează. Nu am avut rezultat în toată această muncă depusă, decît promisiuni lale!“

— Ion N. elev școala 133. Părinții sînt oameni liniștiți, serioși, gospodari. „Elevul nu avea cameră specială pentru învățu-

ră (sublinierea noastră) constată prof. Eveline Ungureanu, era îngrîjiți și venea la școală întotdeauna îmbrăcat curat, fizic bine dezvoltat, puțin nervos...“

— Ion D. stu. Radulescu Musat nr. 3.

— Părinții-oameni recalcitrați, ambi salariați. „Copilul după anchetă vine la școală regulat (pe trimestrul I a avut 99 absențe). Dar nu este preocupat de învățatură, deși are rațiune și ar putea să se ridice mult față de alții, numai să vrea să muncească“. Prof. diriginte Radu Ciurea.

Din analiza a 356 de cazuri de infracțiuni minore se desprind următoarele date:

— Elevi școli generale: 174 (cu vîrstă pînă la 12 ani — 52; cu vîrstă între 12—15 ani — 182). Cu vîrstă între 15—18 ani — 172, din care: elevi de liceu 107; elevi școli profesionale 23; muncitori: 21; fără ocupație: 21.

— Ocupația părinților

— Cupluri cu ambii părinți în cîmpul muncii: 287

— Un singur părinte salariat: 48

— Ambii părinți fără ocupație precisă: 21

— Situația familială

— Familii organizate: 304

— Familii dezorganizate: 59

— Familii vicioase 13

Cifrele de mai sus ridică întrebări. În ancheta care urmează am încercat să le dăm răspuns.

— Intrucît aceste delictे contravin legilor statului ne-am adresat în primul rînd unui om al legii, tov. DUMITRU POPESCU, procuror șef al Capitalei.

— Situația infracțiunilor comise de minori este cauzată, după părerea mea, de mai mulți factori. O cauză, doi aperiți obiectivi, ar fi creșterea numerică a populației, aglomerarea urbană, apariția unor noi cartiere în care se concentrează mari grupuri de oameni veniți din toate părțile orașului. În aceste cartiere noi, copiii scapă de sub supravegherea aceluia cadru social pe care îl constituiau vecinii cunoscuți de ani de zile, vecini pe care îi respectau sau de care le era rușine sau frică.

Pe de altă parte, copiii se întîlnesc aici cu alți minori de seama lor, pe care părinții nu-i cunosc, nu știu dacă sînt buni sau răi, nu pot interveni din primul moment în alegerea anturajului.

— Dar însăși alegerea anturajului de către copil nu presupune o capacitate de orientare, de selectare, capacitate educată anterior, în vîrstă de 7 ani de acasă?“

— Bineînțeles. Tocmai de aceea am afirmat că motivul expus de mine este doar aparent obiectiv, creșterea populației, aglomerarea în noile cartiere constituind doar un cadru favorizant pentru dezvoltarea unor carențe educative, a unor ambianțe familiale în care au putut încoții germeii delincvenței. Deci, infracțiunile minorilor își au rădăcinile, aproape întotdeauna, în greșelile educative ale părinților, ale școlii, școlii, cu alte cuvinte, de la educație.

Ca urmare, ne-am adresat unui psihopatolog, CONSTANTIN PĂUNESCU, șeful sectorului pedagogic medical al Institutului de științe pedagogice — București.

— Furtul reprezintă o tulburare a procesului de adaptare și integrare socială a minorului și, în același timp, o gravă tulburare a comportamentului. Or, „accidentul“ nu este întîmplător, ci face parte dintr-o suită de modificări negative ale întregului comportament, o manifestare care, la rîndul ei, însușează numeroase alte manifestări de o gravitate moderată carora lipsa de

cunoaștere a personalității copilului nu le-a relevat semnificația. Cu alte cuvinte orice fapt întîmplat la preadolescent sau la adolescent are, pe de o parte, o istorie, pe de altă parte, un context, adică o țesătură de relații, de influențe negative ale mediului. Cauzele reale ale furtului sînt date de tmblanarea acestor două coordonate în cadrul personalității copilului.

Minorii Gheorghe B. Nicolae M. și alții, susțin că furat pentru că le plac dulciurile. Dar tututor copilor le plac dulciurile și ar însemna astfel că fenomenul să capete o proporție de masă. Motivul invocat are, deci, real. În toate cazurile pomenite trebuie să reținem împrejurările, contextul psihosocial în care s-a dezvoltat copilul. Și e ușor de constatat că avem de-a face cu un mediu de relații intra-familiale caracterizat prin conflicte permanente, printr-o atitudine de tensiune psihică. De cele mai multe ori (vezi familia Panel) întîlnim decăderea morală la unuia dintre părinți prin betie, comportare antisocială, infracțiune, desfrîu etc.

Într-un asemenea mediu copiii sînt expuși la grave traumatisme afective de lungă durată și la un proces de dezorientare morală, care li determină să-și formeze reprezentări greșite asupra valorilor umane, să adopte o atitudine de ostilitate față de normele etice ale societății. Pe acest teren nesigur, govăitor, gata de explozie, parazitarează „influențele noive“, sugestii, contagionare mentală. Nu de puține ori, lipsa unor relații afective între părinți și copii, indiferența, lipsa de înțelegere, de participare la viața interioră a copilului, creează un vid sufletec, o dorință de a descoperi surse de afecțiune și primire. Acest răd reprezintă punctul de labă rezistent pe care-

se poate baza pentru a rezista la influențele negative ale mediului (școlii, societății, universității populare etc.). Și firește, ne gândim la mulțea dorită „Carte a căsătoriei“ pe care Editura tinerețului ar trebui să o prevadă în programul său.

O altă problemă este aceea a timpului liber, de care dispune copilul și adolescentul.

— Este aceasta numai o problemă a familiei și a școlii? — Școala și familia nu constituie pentru copil întreaga lume, există destule intervale, mai ales pentru adolescent, în care iese de sub supravegherea ambilor factori educativi cități, intrînd în zona grupurilor restrîns, a străzii, cartierului etc. De aceste zone e firesc să se intereseze toți factorii educativi sociali, pe două direcții.

În primul rînd poate că este bine să ne preocupăm nu atît supravegherea copilului cît îndrumarea adaptată vîrstii lui, a modului cum își desfășoară viața. Concret, s-ar putea ca pe o povară disorbită,

să fie create la parterele blocurilor cluburi pentru copii și pentru adolescenți cinematografe, săli și terenuri de sport etc.

Cu ajutorul organizațiilor de masă — și ne gândim în special la organizațiile de femei și U.T.C. din cartier — în colaborare cu comitetele de părinți, ale conducerii școlilor, ale întreprinderilor etc. s-ar putea organiza activități distractiv-recreative în care copilul să-și manifeste spontaneitatea și inițiativa în cadrul unor condiții organizate și dirijate social.

O a doua modalitate este sensibilizarea opiniei publice și în special a tineretului. În cadrul educației tineretului ar merita mult mai multă atenție și un spațiu mult mai larg problema sistemului de autoeducare și a rolului social pe care tineretul îl joacă față de propria sa generație. Atît sesizarea tulburărilor de adaptare cît mai ales sancționarea la timp a faptelor reprobabile poate fi mult mai ușor exercitată prin intermediul tineretului însuși. Furtul sau infracțiunea prin contagiune (asa cum reiese și din datele statistice) este mult mai frecvent între copii sau pușeri și adolescenți decît între tineri și adulți.

Dumitru Popescu: Măsură radicală, preventivă este transplantarea copilului amenințat în instituții de tipul internatelor școlare. Dar locurile fiind limitate, iar taxele aplicate uniform — indiferent de venitul familial — fac ca de aceste instituții să nu poată profita copiii care au nevoie. Așa de exemplu în raionul Nicolae Bălcescu deși din referatele de anchetă socială se recomandă internarea minorilor Sami M., Chira T., Iana T., Vasile L., aceștia continuă să rămînă nesupravegheați. Uneori aprobările cererilor pentru internare se dau arbitrar.

Secțiile de învățămînt este bine să devină mai receptivă la indicațiile anchetelor sociale sau ale serviciilor de specialitate cînd este vorba de asemenea cazuri. Inexplicabil, anul trecut au fost destinate în Capitală opt seminternate în raionul Nicolae Bălcescu la școlile 120, 117, 102, în raionul 1 Mai 23, 37 etc.) deși s-a constatat utilitatea lor.

— Dar nu e mai puțin adevărat, ne spune locotenent colonel PANDURU EMILIAN, comandantul Secției de miliție nr. 13, că acolo unde îndapărtarea are forme mai organizate, cu un comportament tulburat, s-ar conveni internarea în instituții de școlarizare și terapie cu profil special. Forma de colonie de reeducare la care se ajunge după pedepsile penale ar putea să fie mult redusă preexistentă de tipul celor enumerate mai sus. Aceste instituții trebuie să fie deservite de un personal specializat.

Societatea și exercițiul marile ei comandamente morale în primul rînd prin forțele permanente de veghe ale constanței fiecărui și deci și a părinților. Dar, dincolo de convingerea individuală, căruia societatea îi acordă libertatea de opțiune există și forțe colective de slăvire și opresiune. Cînd bușola constinței proprii se defectează, ca în cazul părinților pomeniți există posibilitatea legală consemnată de Codul familiei și de Codul Penal care, pe de o parte (ca în cazul art. 455), are grijă să apere pe minori de excesele posibile în exercitarea dreptului de corecție — pedepsire sau să pedepsească prin decădere din drepturile părintești și pedepsă complințentare pe autorii moral-educativi a infracțiilor.

Autoritatea tutelară, inițiativa mai largă, mai operatorie a școlii, a opiniei publice nu a funcționat prompt în majoritatea cazurilor invetate și nimic nu poate constitui o porțiță mai adezinoasă pentru un dezorientat decît nepăsarea sau absența din postul de sentinelă a constinței colective.

În afară de legile scrise, care condamnă cu severitate furtul, există legi neserise ale poporului, o învelungată tradiție a cîns-

DE CE ai furat?

BIOLOGIE

AGROTEHNICĂ

MEDICINĂ

COSMOLOGIE

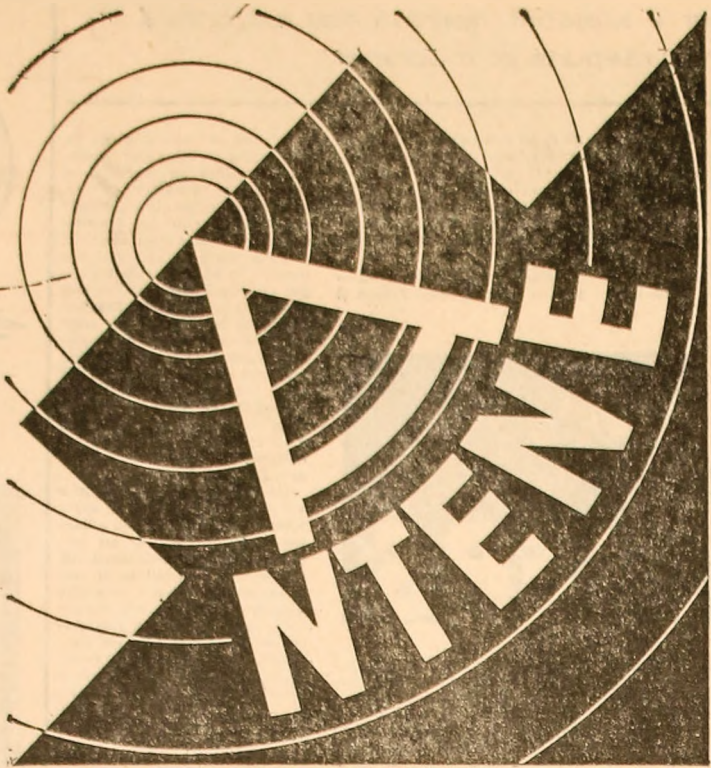
GEOLOGIE

MECANICĂ

CHIMIE

METALURGIE

MATEMATICI

SUPLIMENT AL ZIARULUI

Scintela tineretului

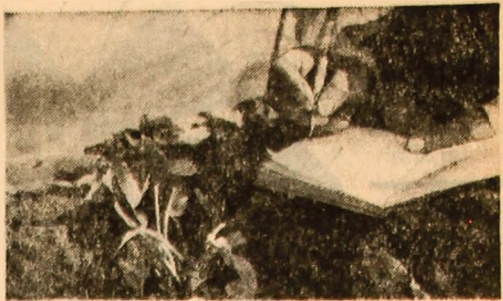
Nr. 2

1967

Cercetări miniere

Sectorul de utilaje noi din cadrul Institutului de Cercetări Miniere...

au permis să se treacă la aplicarea nemulțumită în producție a procedurii de susținere cu beton...

La stațiunea experimentală Greaca. Studiul atent, sistematic...

I. VADUVA

CONSEMĂRI

ELOGII UNUI CERCETĂTOR ANONIM

de Dorel Dorian

Se vorbește tot mai frecvent — și e bine! — despre cercetători. Se vorbește tot altfel de frecvent — și e cu atât mai bine — despre noii cercetători.

scoră de seară la telefon și-l întrebă (butada are o acoperire de fond): „Ce ai făcut, dragii mei? Cum stai cu optimizarea? Dar cu problema informației tehnice? Și ce parere aveți despre cursa „contracronometrul” a kilowatului nuclear? Și, mai ales, cine țineți noile agregate cu comanda program, noile instalații, noile motoare?”

Firește, întrebările pot fi cu totul altele, tonul poate fi mult mai reverent și mai înțelegător, discuția mult mai alertă și mai în contradictoriu. Dar întrebarea — cea ce se cere neapărat să se pună — pune și ea în evidență un plural („ce ai făcut?”), un efort colectiv (întrebările cele mai diferite se întinsec, întregindu-se) și o fermă finali-

late aplicativă a cercetării („când îl urați?”). Și ar mai fi de reținut acel afectiv „dragii mei...”

„Cine sînt noii cercetători? Cum s-au născut? Nu ne-ar putea da un autograf?”

Cercetătorii, de bună seamă, surd... Dar curiozitatea cititorului, oricât de năim exprimată — și oricât ne-ar tenta ironia — pune în evidență, din nou, o realitate și o stare obiectivă, de fapt:

1) Despre cercetători se vorbește, personalitatea lor interesază real, activitatea lor e la ordinea zilei, dorința lor profesională creează și constituie într-un model pasionant (ca deveni un ideal?)

2) Cititorul intulește perfect că vechea imagine despre cercetătorul bătrîn „cu a lui haină roasă în coate” e depășită istoric; cercetătorul, chiar și cel vîrstnic — întinerit prin solicitare — pare mai curînd un om în plină putere; după cum tinăru de lingă el, maturizat prin răspundere și competență, are înainte de toate vîrsta (și forța) realizărilor sale. De unde și dorința legitimă a cititorului de a-l cunoaște și — de ce nu? — de a-l vedea mai de aproape, la lucru. Numai că a-l vedea, azi, înseamnă a-l înțelege și, mai ales, a participa (a urmări) dinăuntru, angajat, această splendidă confruntare între „ceea ce știi” și „ceea ce nu știi încă”.

3) Exagerînd, am lansat ipoteza că cititorul ar cere autografe și omului de știință, cercetătorului pe care, prin a-cerși hiperbolă, îl ridicăm pentru o clipă deasupra firmamentului atit de perisabil al stelelor de cinema și al umflatelor gloriei sportive... Dar ipoteza noastră ironică nu nedreptățește într-un fel, cititorul? Nu suportă și el consecințele acestei inversări de valori pe primul plan — vedea, prezentă în mîi de cărți postale-portret — și într-un plan secundar — necunoscutul (sau alți de puțin cunoscutul) matematician, fizician, biolog, pătinaș făuritor de proiecte și al cărui nume ar merita cu prisosință renumele?

Concretizînd, însă: Avem o excelentă școală de matematicieni și o pleadă întreagă de profesori de frunte, autori a zeci de lucrări, recunoscuți de mult alt în țară și peste hotare. Dar acești profesori, după cum bine se știe, au avut elevi și studenți, ajunși la rîndul lor, după ani și ani de efort, valori — și tuci — distincte și absolut prestigioase.

Academicianul Gr. C. Moisil ne citea de curînd o suită întreagă de matematicieni, unii peste 30—35 de ani ca Ciprian Foias sau Nicolae Cristescu, la ora actuală profesori titulari ai facultății de matematici, alții chiar sub 30 de ani, ca Dan Burghiele și Nicolae Popescu și despre care s-ar fi cuvenit să scriem mai pe larg, argumentat și — de ce nu? — conținos... (Și cite nime încă nu s-ar putea adăuga celor menționate aici).

Acum vreo patru ani, doi apreciați chimiști, A. T. Balaban și Victor Sahin, erau aleși membri corespondenți ai Academiei. Ca vîrstă, în momentul acela, trecuseră de puțin peste 30 și, respectiv, 35 de ani. Nu-mi amintesc, însă, să fi citit nici măcar o singură relatare captivantă despre activitatea și preocupările lor.

Si încă: Am amintit de existența unor cercetători: tineri sau foarte tineri, care s-au consacrat direct și declarat cercetării (cel mai adesea prin însuși specificul institutelor în care lucrează). Dar ar fi cu totul nedrept să uităm miile de ingineri angrenați în activitatea serviciilor de concepție și a laboratoarelor uzinale și care, cu tot atita evidentă seriozitate, justifică titlul de cercetători.

Datorită lor locomotiva Diesel-electrică, perfecționată continuu, a ajuns să dezoarte o putere maximă constantă pînă la viteza de 100 km/oră. Tot datorită lor tractorul U-650 e considerat azi, pe drept cuvînt, unul din cele mai bune din lume. Și datorită lor noile instalații de foraj de mare adîncime sînt tot mai solicitate azi la export.

Din păcate însă, rămîn cuprinși sub manta unei titulaturi colective — serviciul constructor șef sau atelierul numărul N — inginerii acestia, cercetătorii în cel mai înalt sens al cuvîntului, chiar atunci cînd proiectele lor, devenite utilități, se întorc de peste hotare, cu prestigiul unor medali de aur.

Condiția cercetătorului modern și, implicit, a proiectantului — cum ne declara de curînd inginerul Ioan Lutsa de la Uzina „Unio”-Satu Mare — este anticiparea sau, mai exact spus, exigența anticipării: Proiectăm azi, pentru a fi competitivii mâine.

Formule miraculoase în stare să coboare harul existenței asupra proiectantului n-au existat niciodată (poate din fericire) și nici nu se vor inventa, sperăm, chiar azi de curînd. (Dintr-o discuție mai veche cu inginerul Petre Roja de la Uzina „I. Moș” din Ploiești).

Soluția? Una singură și milenar verificată: resursa nepuțabilă a spiritului critic și a nemulțumirii active față de soluția depășită moral, dublată de mare responsabilitate, etică și profesională, a celui care-și asumă obligația de a proiecta (Dintr-un dialog colectiv cu

(Continuare în pag. a IV-a)

Academicienii EUGEN BĂDĂRĂU și EUGEN ANGHELESCU prezintă:

LUCRĂRI DE MARE

ȘANTIERUL TINERILOR CERCETĂTORI

IMPORTANȚĂ

ȘTIINȚIFICĂ

Făclia științei se transmite neîntrerupt, din generație în generație, de mii de ani. Preluînd-o, tineretul o însuflețește cu inima sa fierbinte, iar cu mîntea sa iscoditoare o face mai strălucitoare pentru a o reda, la rîndu-i mai puternică, mai roditoare. Pentru a exemplifica aceste spuse, am căutat doi cunoscuți oameni de știință, doi tineri cercetători, două lucrări.

O fărîmă de soare în laborator

Dimensiuni într-o... moleculă

Sînt 10 ani de cînd tinărul doctor Iovîțiu Popescu lucrează în cercetare. Și-a început activitatea în laboratorul Universității București și și-a continuat-o la Institutul nostru de fizică.

Desigur că nu e locul să explic în mod amănunțit ce este plasma, care mai e numită și „a patra stare a materiei”.

Asadar, tinărul nostru cercetător s-a așezat într-un domeniu a cărui importanță nu mai e nevoie s-o subliniez. Activitatea sa e o însușire obligatorie pentru oricine își leagă viața de știință, dar nu e suficientă. Voi spune că în condițiile noastre acești tineri entuziaști au posibilitatea de a crea o fărîmă de soare în laborator, de a studia și a o face să strălucească din ce în ce mai tare. A vorbi despre această fărîmă de soare în laborator nu e exagerat pentru că fenomenele plasmei sînt fenomene care se petrec firește, la o scară incomparabil mai mare — în soare și în toate celelalte stele.

Porînd pe un drum mai puțin cunoscut acum zece ani, Iovîțiu Popescu mi-a atras luarea aminte prin însușirile sale care îl făceau apt pentru munca de cercetare — talentul, gîndirea și pasiunea. Asociate unei munci proprii, înfîșe și cultivate cu grijă în institut,

aceste însușiri au dat roadele pe care le-am sperat și le-am așteptat. El a devenit autor a zeci de lucrări științifice, în cea mai mare parte publicate în revistele de circulație internațională, coautor împreună cu mine la lucrarea în două volume intitulată „Gaze ionizate” și, în general vorbind un „abil minunitor al plasmei”.

Dintre lucrările recente ale lui Iovîțiu Popescu, două au reținut în mod deosebit atenția pentru originalitatea și eleganța lor. Prima, așa numita metodă de spectroscopie electronică care este menită să arate structura atomului prin ionizarea într-un gaz, adică trecerea lui în stare de plasmă cu ajutorul unui detector de concepție și construcție originală, foarte sensibil. A doua lucrare, foarte recentă, se referă la ionizarea atomilor de cesiu cu ajutorul laserului. Este o lucrare de mare interes teoretic.

Amîndouă au o trăsătură comună, bineînțeles în afară de obiectul comun: deosebita lor actualitate. Fiecare dintre ele reprezintă un pas către cunoașterea tot mai profundă a proceselor elementare care au loc în plasmă și a întregului fenomen al celei de a patra stări a materiei, care preocupă astăzi în întreaga lume pe numeroși oameni de știință.

Cu multă greutate mă decid să vorbesc despre Felicia Cornea și lucrarea ei privitoare la structura tioamidelor. Criteriul valorii nu m-a ajutat să hotărâsc alegerea între numeroase lucrări, toate valoroase, toate oferind unor tineri dreptul de a se rîndi acum la temelii științei noastre.

Se știe că structura și reacionabilitatea u-

nor combinații organice care conțin și sulf în moleculă sînt studiate de mulți ani, în diferite laboratoare ale lumii. Cercetările întreprinse de Felicia Cornea au avut tocmai rezultatul căutat atît de insistent de multă vreme: ele au stabilit că

(Continuare în pag. a IV-a)

Radiografia Radiatiilor

INTERVIU NOSTRU

Cu conf. univ. dr. CLAUDE NICOLAU, directorul Centrului de Radiobiologie și Biologie Moleculară al Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale

Efectele radiațiilor asupra organismului omnesic în particular și a vieții în general constituie un obiect de studiu a cărui însemnătate nu ar putea fi subapreciată.

— Ce urmăresc — în genere — astfel de cercetări?

— Ne-am adresat cu această primă întrebare, conf. univ. dr. Claude Nicolau, directorul Centrului de Radiobiologie și Biologie Moleculară al Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale.

— Mă voi referi doar la două aspecte practice care au o însemnătate majoră. Studiile de radiobiologie cu unul din obiectele lor majore, studierea mecanismelor de radioprotecție și de radiosensibilizare. Radioprotecția se preocupă de preîntîmpinarea acțiunii dăunătoare a radiațiilor asupra organismului, în timp ce radiosensibilizarea are în vedere posibilitatea folosirii lor cu maximă eficiență în tratamentul tumorilor canceroase în general.

— Ce preocupări personale aveți în direcțiile amintite?

— Ne preocupăm de problemele de transfer electronic și de energie în timpul desfășurării proceselor biologice sub acțiunea radiațiilor sau a radiosensibilizatorilor și protectorilor.

— Lucrez, asadar, în continuare la problema rolului radicalilor liberi în efectul radiobiologic. Urmăresc — în sisteme formate din molecule fundamentale (acizi nucleici, nucleotide, nucleotid etc.) și molecule radioprotectoare sau radiosensibilizatoare, transferul de energie și de electroni impari. Am terminat, recent, în colaborare cu un grup de colegi din cadrul centrului, o cercetare care s-a desfășurat timp de patru ani și care ne-a permis să stabilim o schemă cinetică și una cibernetică a echilibrului hemoglobina-metahemoglobină în hematii, sub acțiunea unor radiosensibilizatori. Folosind metoda electronică de calcul CIFA-4 am putut calcula

constanțele cinetice în schema propusă și obține informații interesante în legătură cu funcționarea hematiei (globulei roșii) în aceste condiții.

— Insa preocuparea științifică esențială pe care o am de cîțiva ani o constituie studiul — cu ajutorul rezonanței paramagnetice electronice — a radicalilor liberi, în procese variate enzimatice de tipul reacțiilor de oxidare-reducere, transfer de sarcină.

— Știneți-ne câteva cuvinte despre însemnătatea practică a amintitelor cercetări... — Ele prezintă și un interes practic direct. Recultivarea lor servesc modificării radiosensibilității organismului, înțelegînd mecanismul de radioprotecție și — este posibil — în cele din urmă concluziile trase vor veni în sprijinul sintezării unor substanțe chimice radioprotectoare prezentînd o deosebită eficiență.

— În sfîrșit, ce perspective are Centrul pe care-l conduceți în

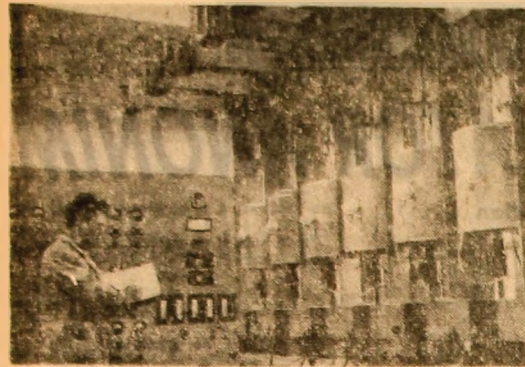
direcția largirii preocupărilor sale științifice?

— Avînd în vedere domeniile științifice de care ne ocupăm și care sînt extrem de moderne, echipa de cercetători existentă în Centrul, tinăr dar entuziast (alături de medici, chimiști, fizicieni, biologi etc.), ea și dotarea materială de care dispunem, cred că perspectivele noastre sînt foarte promițătoare.

— Aș aminti, în acest sens, rezultatele obținute în cadrul contractului de cercetare cu Agenția internațională de energie atomică de la Viena. Aș cita — în același scop — recenta noastră publicare „Radiologia și biologia moleculară”, precum și o serie de alte colaborări pe plan intern și internațional (cu Institutul de biologie fizico-chimică din Paris, Universitatea din Liège, Universitatea din Zürich) care deschid activității noastre noi orizonturi.

Dr. AD. IONESCU

In secția de utilizare rațională a oțelurilor a Institutului de Cercetări Metalurgice

• Un fenomen cosmic studiat în laborator • Meteorit, cometă sau aeronavă extraterestră? • Emoționantul răspuns al machetei

Undeva, pe malul mociros al râului Siberian Tunguska, în plină iugă, a căzut un urias meteorit. S-a produs o explozie puternică, al cărei zgomet l-au auzit, din depărtare, rații locuitori, iar unii susțin că au văzut chiar o lumină care nu putea fi asemuită cu nimic din cele cunoscute. Au trecut de atunci 58 de ani. Dar aceste aproape șase decenii s-au dovedit a nu fi suficiente pentru a afla ce s-a petrecut, de fapt, în taină singuratică.

Primele semne arată că a fost vorba despre un meteorit neobișnuit de mare. Expedițiile trimise la fața locului pentru a cerceta „darurile” căzute din cer nu au găsit însă nimic. În orice caz nimic asemănător cu semnele căderii unui meteorit. Singurul indiciu, absolut incontestabil, era faptul că un număr foarte mare de copaci erau căzuți în pădure, cu vîrful orientat radial în raport cu perimetrul epicentrului prezumt.

Cu aceste observații, expedițiile și-au încheiat misiunea, iar în cercurile științifice au început să fie elaborate diverse ipoteze.

Trei dintre acestea au rămas în mod deosebit atenție. Prima, se referă, firește, la căderea unui meteorit. A doua, susține că este vorba despre ciocnirea Pământului cu o mică cometă. A treia ipoteză pornind

de la datele înregistrate pe teren și de la declarațiile unor localnici care au auzit un zgomet asurzitor, au văzut o lumină orbitoare și au înțeles chiar nămeți rănite de această explozie și ale căror răni nu se vindeau — susține că explozia de la 30 iunie 1908 a fost o explozie nucleară. Și pentru că

fenomenului. De aceea, cercetările, studiile, controverseele continuă. După căutările minuțioase întreprinse pe teren, problema a fost transferată în laborator. Este una dintre primele mari enigme studiate în laborator.

Asadar, problema „meteoritului tungus” a fost reluată pe

tante au fost consemnate și reproduse apoi în macheta amintită. E interesant de notat că în zona epicentrului exploziei s-au produs efecte minime, așa fel încât și astăzi, mulți copaci existenți în 1908 mai sînt în picioare.

Absența craterului denotă — pentru academicienii Zotkin și

Trecînd la reconstituirea fenomenului în laborator, oamenii de știință au reprodus — pe macheta măsurînd 2m30m, pe care erau plantați „arbori” minusculi — explozia folosind mijloace tehnice adecvate.

Dupa multiple încercări s-a dovedit că obiectul celest a căzut cu viteză supersonică, sub un unghi de 27 grade. Emoționant este faptul că sub acest unghi și cu o putere de explozie proporțională, pe macheta a apărut exact forma zonei din taiga, algeată de explozie, iar „copacii” au căzut în aceleasi direcții ca și pe teren. Mai mult chiar „copacii” din zona epicentrului au rămas neatinși.

Concluzia este că explozia a avut loc la o înălțime de aproximativ 10 km, iar dacă obiectul a fost intr-adevăr un meteorit, în urma distrugerii lui, resturile ar trebui să fi fost proiectate într-o anumită direcție care acum este cunoscută. De aceea, e de presupus că se vor întreprinde noi cercetări, în căutarea unor eventuale fragmente de meteorit, a unor resturi oarecare: de fapt, în căutarea adevăratei expl-cății.

Pină atunci, enigma „meteoritului tungus” rămîne nedezlegată...

A. COSTESCU

pe Pământ încă nu fuseseră inventate bombele atomice, s-a spus că fusese vorba despre explozia unei nave cosmice, de origine extraterestră, funcționînd cu combustibil nuclear și care făcuse o aterizare cu totul nereușită.

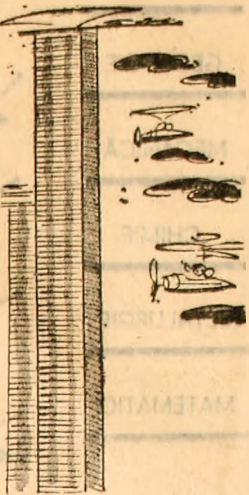
Pină acum nimeni nu a reușit să demonstreze în chip incontestabil care este explica-

ția fenomenului. De aceea, cercetările, studiile, controverseele continuă. După căutările minuțioase întreprinse pe teren, problema a fost transferată în laborator. Este una dintre primele mari enigme studiate în laborator.

Asadar, problema „meteoritului tungus” a fost reluată pe

tere de violență.

Din anticipațiile pentru anul 2000 ale lui NEAGU RADULESCU

Am obținut reparțiile la etajul 64 / N-o să fim prea jos ?

CANCERUL SE SUPUNE

O întrebare revine mereu în orice discuție asupra „spinosului” capitol al medicinii moderne. Se poate trata cancerul?

se pot obține vindecări durabile în aproximativ 85 la suta din cazuri, iar în cancerul incipient al buzei, s-au realizat vindecări în 80-85 la suta din cazuri. După o statistică a Institutului oncologic din București tratamentul în stadiul „precoce” al cancerului: uterin duce la vindecări definitive în aproape 100 la suta din cazuri. Alături de radioterapie, chirurgia și farmacologia prin preparatele hormonale și numeroase substanțe chimice au îmbogățit arsenalul anticanceros.

Pe frontul de luptă împotriva cancerului apar însă mereu noi arme. De curînd au fost astfel comunicate rezultatele promițătoare obținute în

pe propria lor persoană, savanții austriei au trecut la tratamentul a 21 de bolnavi cu tumori cerebrale maligne inoperabile, izbutind să obțină ameliorări „aproape de vindecare”.

rate de la mai mulți pacenți. Pe această cale, prof. Georges Mathe (Franța) a obținut remisiuni incurabile în leucemii și limfosarcom.

Imunizarea se poate instala și prin administrarea chiar a substanțelor de apărare (anticoorpii) de elanșate de procesul tumoral. Metoda se aseamănă cu folosirea seroterapiei (ser conținînd anticoorpi) în clinica bolilor infecțioase.

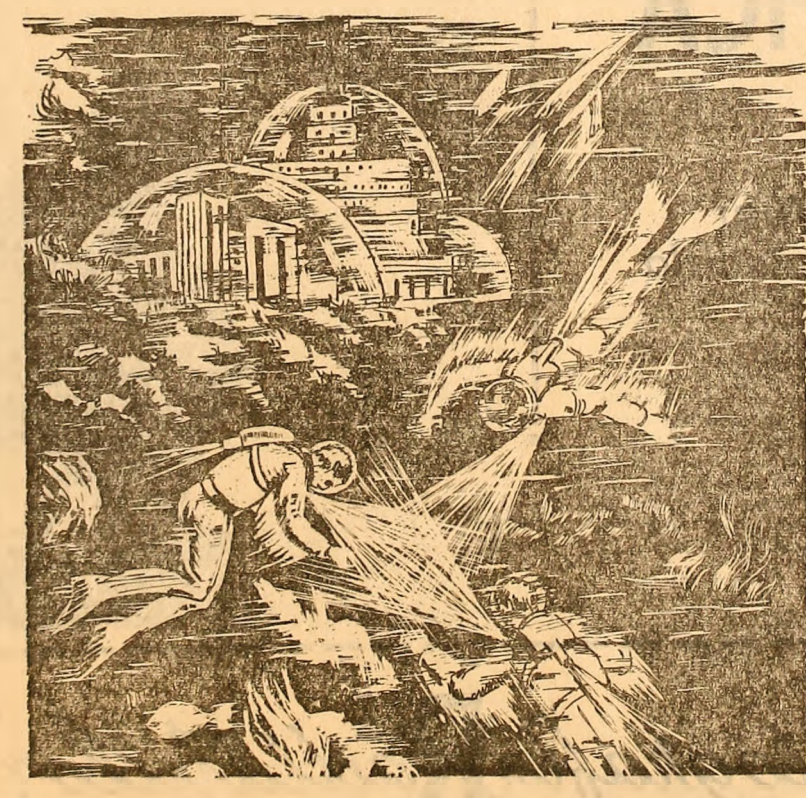
• ANTENĂ COMUNĂ
 În orașul Nürnberg — Langwesser (R. F. G.), Uzinele „Siemens” au montat o instalație de antenă comună care alimentează 19 blocuri de locuințe cu 595 apartamente. Această antenă unică furnizează energie pentru toate lungimile de undă (lungi, medii, scurte și ultrascurte), precum și pentru programele I, II și III de televiziune. Cu această antenă se asigură o recepție impecabilă și în blocurile care se află în „umbra” unor clădiri mai înalte.

Automobilistilor prezintă și în perspectivă, profesioniștii sau amatori, un nou impulsionator: problema rodajului auto-vehiculelor este pe cale să capete o altă soluție decât cea devenită tradițională. În locul clasicei plimbări de aproximativ două săptămîni — automobilul urmează de a fi rodaj în... repaos. În locul rodajului mecanic — cel chimic!

DORIȚI SĂ VĂ RODAȚI MAȘINA ÎN 6 ORE ? SE POATE!

operatiei — prezintă anumite particularități individuale. Iar pentru ca rodajul să se desfășoare în cele mai bune condiții este neapărat necesar ca timpul destinat acestei operații să fie delimitat cu strictețe.

ANTIBIOTICELE VOR FI DETRONATE

Viitoare construcții subacvatice. Desen de MARIN PREDESCU

cine le va lua locul?

Rezistența microbilor la antibiotice este un fenomen biologic cunoscut. În „duel” microorganismele se adaptează prin transformări care să le permită supraviețuirea.

Dar mai este un aspect mai puțin cunoscut. În corpul oamenilor și animalelor există o numeroasă „populație microbiană” pasnică. Acești „locatari” invizibili răpun bacteriile patogene pătrunse în corp, ferindu-ne de leburite infecții digestive, respiratorii ș.a.m.d. Acest „echilibru biologic” asigură printru alte, starea de sănătate și ruperea lui poate duce la accidente grave.

Uităt pe nedrept bacteriofagii, o vîetuitoare minusculă capabilă să „parazitaze” celula bacteriană și s-o distrugă, a fost și el redescoperit. Introdus în organism, bacteriofagul se înmulțește în prezenta microbului patogen și se menține în viață un timp îndelungat spre deosebire de antibiotice care se elimină foarte repede. În plus bacteriofagul are un efect bactericid (distrugînd bacteria) pe cînd cele mai multe antibiotice sînt doar bacteriostatice (opresc evoluția microbilor).

În ultimul timp a fost descoperit și în lumea virusurilor un interesant fenomen de antagonism. S-a observat că în celulele infectate cu un virus, nu mai este posibilă înmulțirea unui virus „intrus”. Virusul „prim-ocupant” produce modificări în „celula-gazdă” prin elaborarea unei substanțe proteice, neprielnice invadatorului. Această substanță numită „interferon” poate fi utilizată în terapeutică. La greutate egală, interferonul este de zece ori mai activ decît cele mai puternice antibiotice.

• PAVAJELE ȘI INFRAROȘILE
 Firma americană „United Suffolk Corporation” din Farmingdale, (New York), folosește un sistem de încălzire, care nu produce nici flacăra, nici fum, pentru repararea îmbrăcămintelor afloatice.

ELOGII UNUI CERCETĂTOR ANONIM

(Urmare din pag. a III-a)

un grup de cercetători de la noul Institut de cercetări pentru autovehicole și auto — tractoare din orașul Brașov.

Și din nou despre inginerul cercetător.

Fără o vîrstă anume, el este tîndr, matur sau bătrîn, după cum lucrările sale se dovedesc a fi înnoitoare, lucide sau folosind un eufemism, elaborate corect.

Tînde acest cercetător să devină noua ipostază reabilitată prin act creator a inginerului care refuză dispeceratul și profesia de maistru? Să avem de-a face, într-adevăr, cu un mesager al unei competențe alertate de întreaga destăurare tehnico-științifică a epocii? Sau,

Dimensiuni într-o... moleculă

(Urmare din pag. a III-a)

toamidele — combinații organice despre care vorbim — pot reacționa, din punct de vedere chimic, în două feluri. Această însușire era cunoscută și înaintea. Acum, însă, ea și-a căpătat și explicația științifică în aceea că în soluțiile apoase ale acestor compuși există de fapt două forme ale substanței, intructivă diferite ca structură, care stau în echilibru. Cunoașterea condițiilor în care poate să apară

Colegiul consultativ al suplimentului:

Acad. prof. NICOLAE TEODORESCU
 Acad. prof. EUGEN MACOVSCHI
 Acad. prof. MULTIADE FILIPESCU
 Prof. dr. docent RADU VULPE
 Conf. univ. dr. ing. IOSIF TRIPSA
 Conf. univ. ing. ION PASCARIU

Dr. E. ROȘIANU

mentile care, de altfel, s-a bucurat și peste hotare de un interes deosebit, are o valoare intrinsecă deosebită și desprinde ea am vorbit, în măsura în care spațiul mi-a făcut posibilă explicarea ei. Există însă și o altă latură a chestiunii, de importanță cînt puțin egală cu cea dintîi. Cuceririle de pină acum ale științei, inclusiv roadele eforturilor depuse de noi cei din generațiile vîrșnice ale științei românești, s-au acumulat în constința tinerilor cercetători, au gestat în condițiile optime oferite cercetării în țara noastră și acum încep să apară roadele

Tensiune în Aden

Conducerea Frontului de Eliberare a Sudului ocupat al Yemenului (Flosy), a prelungit până sâmbătă ordinul de grevă generală în Aden. Referindu-se la situația din Aden, trimisul special al acțiunii France Presse, Derek Wilson, scria în întreaga activitate a orașului este paralizată. Mașinile rămân închise, pe străzile pustii pot fi văzute numai patrulile britanice. Singura navă care a mai rămas în portul Aden este caragul francez „Tavao”, celelalte nave au ridicat ancora în urma prevei generale.

În la prinz, Flosy a organizat pe străzile Adenului o largă manifestație cu preluarea funcțiilor unui patriot uicis zilele trecute. Pe banderolele purtate de cetățeni care au participat la cortegiul funerar se putea citi de pildă: „Lupta armată rămâne singurul nostru drum spre libertate”.

Deși dominată de problemele dezvoltării economice, noua legislație inaugurată odată cu deschiderea lucrărilor parlamentului japonez, prilejulește unele nuanțe și accente interesante în domeniul politicii externe. Tokio-ninul Bousu remarcă important din succinta declarație-program a premierului Sato, au atras atenția. Prima se referă la Okinawa. „Fără reînnoirea Okinawei la țara mamă — a spus Sato — nu va fi încheiată perioada postbelică”. Și el s-a angajat să întreprindă noi pași pentru reînnoirea insulei — actualmente bază militară americană. A doua remarcă privește orientarea de ansamblu: „Inițiativa noastră internațională — a relevat primul ministru — se inspiră în primul rând din temerile și interesele noastre specifice”. În retorica deosebit de ponderată a oficialităților guvernamentale japoneze, asemenea precizări implică semnificații care nu pot scăpa unui observator atent. Ele reflectă ceea ce corespunde la Tokio al respectabilului cotidian britanic TIMES, denumită „tendințe de detașare din limitele copleșitoare ale alianței cu Washingtonul”. Un element extrem de semnificativ în acest sens este opoziția crescândă, față de relațiile bilaterale Japono-americane, chiar în vinul partidului de guvernământ. Această opoziție internă cuprindează 140 din cei 412 reprezentanți ai partidului liberal-democrat în cele două camere ale parlamentului. În legătură cu această aripă, presa japoneză notează faptul că are față de alianța cu Statele Unite „o atitudine similară cu a președintelui de Gaulle” (JAPAN TIMES). Ea reflectă și exprimă tendințele crescânde din Japonia spre promovarea unei politici independente, de partener egal în raporturile cu S.U.A. Rădăcinile acestor tendințe trebuie

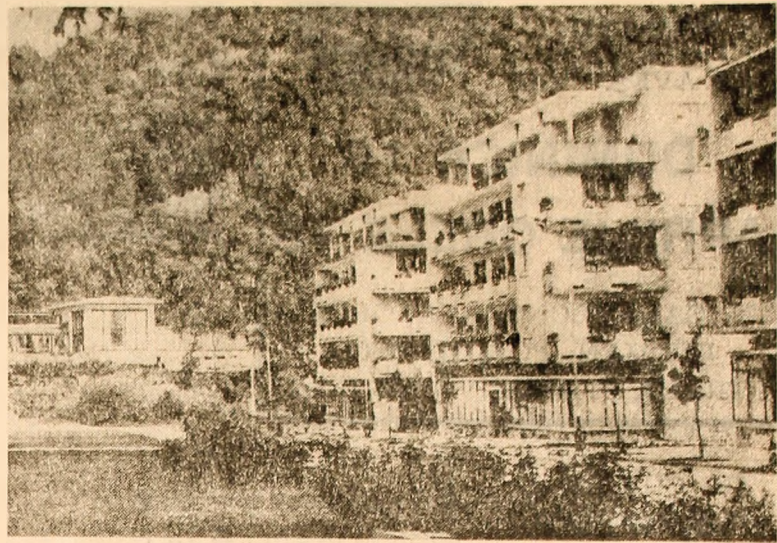
Tendințe japoneze

căutate în evoluția Japoniei postbelice. În faptul că actualmente. Tarea saarelii si sace” e considerată, practic, era de a treia putere industrială a lumii, în necesitatea el stringente de a și promova pe plan internațional propriile interese care vin, adesea, în contradicție cu cele ale Statelor Unite. E totemul ceea ce remarcă și un asemenea cunosător al Japoniei ultimului deceniu, ea fostul ambasador american la Tokio, Edwin Reischauer: „Acum, cind japonezii au ajuns să aprecieze mai bine forța Japoniei și potențialul ei de a exercita influență în problemele internaționale, ei consideră tot mai mult că politica externă a țării trebuie să fie hotărâtă de japonezi pe baza propriilor interese și presiunea economică americană cu inconvenientele și tutelele ei” (TIMES). Oriem, inflexiunile noi ce se fac auzite la Tokio, nu prevestesc u atenuare a ceea ce Dean Rusk denumea, printre-o expresie devenită celebră, „fricțiunile normale americano-japoneze”.

EM. RUCAR

pentru Japonia”. Reconașterea acestel pericolozități acționează în sferile cele mai diferite ale vieții economice și politice japoneze. Importanța cererii de afaceri japoneze, de pildă, se tem că războiul din Vietnam implică primedia unui mare război în Asia și că un asemenea război ar distruge piețele și ar accentua tensiunea politica și socială în Japonia. Factorul hotărâtor — din punctul de vedere al acestor cereri — este că piața americană, care absorbea imediat după război 60 la sută din exporturile japoneze, absorbe azi doar 30 la sută. Țările asiatice absorb acum aproape 40 la sută din exporturile Japoniei. Legătura strânsă cu S.U.A. este, deci, convenabilă în ea, pentru moment. S-ar putea însă ca ea să nu mai fie convenabilă dacă ar implica contra-impulsuri în comerțul cu alte regiuni ale lumii.

Totă aceste realități și dileme își pun amprenta pe cerințele meru mai insistente din Japonia pentru o orientare mai flexibilă, diferențiată de cea impusă în perioada postbelică de alianță prea strânsă cu Statele Unite, orientare care să nu meargă în contra intereselor strategice și economice americane. În aceeași direcție converg, evident și eforturile japoneze pentru intensificarea cooperării economice în bazinul Pacificului și, în genere, pentru largirea razei schimburilor economice. Eforturi care urmaresc, desigur, să permită „o dezvoltare lentă dar sigură de material rulant din Austria”.

R. P. BULGARIA: Construcții noi la Berkovița

● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

● INTR-UN INTERVIU acordat trimisului special al ziarului iugoslav „Privredni Pregled”, ministrul economiei și transporturilor al landului Bavaria, dr. Otto Scheidl, a declarat că „există mari posibilități pentru dezvoltarea colaborării economice între R. F. a Germaniei și Iugoslavia”. El și-a exprimat încrederea că apropiatele tratative economice iugoslavo-germane vor marea un pas înainte în dezvoltarea colaborării economice dintre cele două țări, subliniind că există largi posibilități pentru colaborarea industrială atât în ceea ce privește livrările reciproce, cât și colaborarea pe piețe terțe. În acest domeniu „ar trebui analizate proiectele și aranjamentele concrete”, a spus el.

● IN AUSTRIA a sosit o delegație poloneză în frunte cu Piotr Lewinski, ministrul transporturilor al R. P. Polone. Delegația poloneză studiază, potrivit agenției P.A.P., metodele de organizare a căilor ferate și a întreprinderilor producătoare de material rulant din Austria. Piotr Lewinski și persoanele care îl însoțesc au fost primite de Franz Jonas, președintele Austriei.

● COMISIA senatorială pentru probleme externe a refuzat să aprobe alocarea unor fonduri suplimentare pentru programul „Alianța pentru progres”, modificând astfel rezoluția cu privire la sprijinirea „ajutorului” american destinat țărilor Americii Latine. Această rezoluție, care anterior primise un vot favorabil în Camera Reprezentanților, urma să fie folosită de delegația S.U.A. la apropiata întâlnire la nivel înalt de la Punta del Este drept un „sanajament” american față de țările latino-americane.

● LA LONDRA s-a anunțat că viitorul avion supersonic de pasageri „Concorde” va fi dat în exploatare cu patru ani mai înainte decât rivalul său american: Raza de acțiune, ca și viteza de zbor a avionului „Concorde” vor fi superioare avioanelor actuale de transport. El va efectua distanța Londra — New York numai în trei ore și douăzeci de minute și va putea face cinci curse în 24 de ore pe această linie. Aceste amănunte au fost furnizate presei de Derek John, unul din directorii firmei „British Aircraft Corporation”. Pe de altă parte, Derek John a dezmințit unele știri, potrivit cărora între tehnicienii francezi și britanici care construiesc în comun avionul „Concorde” ar exista dezacorduri care să pună în pericol realizarea avionului.

● ADUNAREA Națională a Cambodgiei a hotărât ca șeful statului cambodgian prințul Norodom Sihanouk, să-și transfere depline puteri în țara. Aceasta hotărâre a fost determinată de o anumită mișcare franceză și-a resimțit în viața politica interna a Cambodgiei din cauza contractuicilor existente între diferitele grupuri politice. În dimineața zilei de 5 aprilie, în fața palatului regal, Phnom Penh a avut loc o demonstrație, participanții promunânduse în sprijinul hotărârii Adunării Naționale.

DOI DIN TREI...

● APROXIMATIV 200.000 din cei 300.000 de polițiști filipinezi, sînt implicați în diferite acțiuni de corupție, a declarat unul din conducătorii poliției de la Manila.

● LA PRAGA a fost semnat acordul între Comisia de stat pentru problemele tehnice la R. S. Cehoslovacie și Consiliul federal pentru coordonarea activităților științifice din R.S.F. Iugoslavia cu privire la colaborarea în domeniul cercetărilor științifice și dezvoltării tehnologice.

Acordul prevede dezvoltarea colaborării directe între instituțiile de cercetări, de proiectări și construcții din cele două țări, schimbul de experiență și informații, stabilirea de programe comune de cercetări și sprijinul reciproc în domeniul pregătirii și perfecționării cadrelor.

TRATATIVE ANGLO-SPANIOLE

● AMBASADORUL Nicolae Echebescu, a prezentat împuternicirile în calitate de reprezentant permanent al Republicii Socialiste România pe lângă Oficiul european al O.N.U. din Geneva, directorului Oficiului, P. P. Spinelli. La ceremonie a fost prezent și Jean de Noue, șeful protocolului Oficiului european al O.N.U. din Geneva.

Cu acest prilej, Nicolae Echebescu și P. P. Spinelli au avut o convorbire cordială.

● LA INVITATIA guvernului suedez, la Stockholm a sosit într-o vizită oficială Stetan Jedrychowski, vicepreședinte al Comitetului Economic eu lingă Consiliului de Miniștri și președintele Comisiei de Stat a Planificării, de pe lângă Consiliul de Miniștri al R. P. Polone. El va participa la festivitățile prilejuate de aniversarea a 20 de ani de la reorganizarea Comisiei de Comerț polono-suedez. În timpul vizitei, Jedrychowski va avea întrevăderi cu primul ministru suedez Erlander, cu ministrul afacerilor externe al Suediei, Torsten Nilsson, precum și cu specialiștii suedezi în domeniul planificării.

PENTRU EXTINDEREA COMERȚULUI EST-VEST

Un raport al Consiliului național din S. U. A. pentru expansiunea exporturilor

După cum informează agenția U.P.I. Consiliul național din S.U.A. pentru expansiunea exportului, a adoptat luni un raport în favoarea extinderii comerțului Est-Vest. Acest consiliu este un organ consultativ care face recomandări Ministerului Comerțului al S.U.A. cu privire la promovarea exporturilor și în alte probleme lezale de tranzacții internaționale. Raportul, întocmit de un grup de experți, condus de John R. Kimberley, președintele societății „Kimberly-Clark Corporation”, recomandă adoptarea unor măsuri similare proiectului de lege grupus Congressional anul trecut de președintele Johnson. Se cere în mod expres, potrivit agenției U.P.I., promovarea unor tarife nediscriminatorii, precum și înlăturarea urgentă a obstacolelor care blochează în prezent extinderea comerțului Est-Vest.

În raport se menționează că „alianții și prietenii S.U.A. largesc schimbul produselor și serviciilor lor cu țările socialiste. Chiar și presiunea competitivă, se spune în raport, sugerează că noi trebuie să oferim industriei americane, în cea mai deplină coordonare cu politica națională, aceleași posibilități”.

Luind cuvîntul în cadrul unei conferințe de presă, Carl A. Gerstaecker, președintele Consiliului național pentru expansiunea exportului și președinte al societății „Dow Chemical Company”, a subliniat necesitatea înlăturării obstacolelor care mai există în calea dezvoltării comerțului Est-Vest, declarînd că „comerțul presupune schimbul de mărfuri din ambele sensuri”.

Consiliul național pentru expansiunea comerțului a adoptat, de asemenea, un raport care cere acordarea de încurajări fiscale pentru companiile exportatoare care fac investiții în țările în curs de dezvoltare.

TANZANIA: Tineri, participînd la construcția unei șosele

Conferința de la Cairo

CAIRO 5 (Agerpres) — Marti după-amiază, la Cairo au continuat lucrările din cadrul conferinței la nivel înalt a celor cinci state africane: R.A.U., Algeria, Mauritania, Tanzania și Guinea. Agenția M.E.N. relatează că „la mica conferință la nivel înalt”, cum mai este denumită reuniunea din capitala R.A.U., nu există propriu-zis o ordine de zi, participanții au hotărât să aibă un schimb de vederi atît în probleme africane, cit și internaționale. Comentariul agenției M.E.N. remarcă înscă că situația din Rhodesia, problema rămășițelor coloniale pe continentul african, precum și problema întăririi cooperării statelor Africii în vederea creării unui front puternic, capabil să riposteze acțiunilor și comploturilor imperialiste, sînt principalele subiecte ale reuniunii.

Agentele de presă, remarcă că cei patru sefi de state — prezenți acum la Cairo — Gamal Abdel Nasser (R.A.U.), Houan Boume-

dienne (Algeria), Mokhtar Ould Daddah (Mauritania), Julius Nyerere (Tanzania), precum și reprezentantul Guineei, în discursurile lor de la deschiderea conferinței, au subliniat necesitatea stringerii rîndurilor țărilor Africii prin intermediul Organizației Unității Africane (O.U.A.). Președintele Algeriei, Boume-dienne, a spus: „Nu trebuie să preocupăm nici un efort pentru a întări O.U.A. în așa fel ca această organizație să devină un instrument eficace, capabil să răspundă speranțelor popoarelor africane...”. El a arătat totodată, că statele africane trebuie să fie conștiente de „punctele slabe” ale O.U.A. Julius Nyerere, președintele Tanzaniei, a afirmat ideea că reuniunea de la Cairo ar fi fost inițială în scopul creării unui nou bloc african. „Dacă ar fi vorba de constituirea unui nou bloc, niciunul dintre noi nu ar fi venit aici”, a spus Nyerere.

Procesul agresivității

La 10 aprilie, se va ține în sala Hunter College din New York, un proces sui-generis avînd ca temă războiul de agresiune din Vietnam. Ca judecători vor fi desemnate diverse personalități americane și străine. Departamentul de Stat al S.U.A. a fost instiuit să trimită un reprezentant care să răspundă acuzațiilor juriului privind războiul dus de S.U.A. în Vietnam. În cursul procesului vor fi audiți o serie de martori între care Russel Stetler, secretarul Fundației Bertrand Russell, care va prezenta ca probe filme, diverse documente și benzi de magnetofon, privind războiul dus de S.U.A. în Vietnam. Avocatul Stanley Faulkner va analiza probele în lumina dreptului internațional și a principiilor stabilite în procesul de la Nürnberg.

După cum anunță agenția France Presse, la acest proces au mai fost invitați, de asemenea, senatorii americani Ernest Gruening și Jacob Javits, preșum și alte personalități politice și religioase.

La cartierul general al Interpolului se află lista obiectelor de artă furate doar în ultimii ani din Italia, care însumează o cifră impresionantă: 683. Un alt „catalog” cuprinde tablourile sustrate din muzee sau colecții particulare, negăsite pînă în ziua de astăzi: 10 Chagall, 21 Picasso, 20 Millet, 18 Fragonard, 6 Rousseau, 4 Roualt, 2 Guardi și cite un Rembrandt, Ghirlandajo, Tizian, Gauguin, Van Dyck.

Hoții de artă, care „operează” îndeosebi pe bătărilor nostru continent, alcătuiesc împreună cu complicii, tălmăcitorii și cumpărătorii săi un grup infracțional care vîndă opere de artă care vîndă primilor în calitate de experți, sursele și apoi valorifică radele.

Pentru a-și atinge scopul, specialiștii în furtul capodoperelor uzează de cele mai barbare metode de santaj, utilizate obișnuit în cazul sechestrărilor de persoane, cînd udele ca refuzul să plătească suma cerută riscu să primească o mîndă sau o ucheșe învingerată. Lui André Segonzac, directorul muzeului din St Tropez, de pildă, hoții i-au expediat prin poștă fișii tăiate din pinza unui celebru tablou furat, ceea ce a produs un acord mai rapid al acestora cu compania de asigurare (CORRIERE DELLA SERA). Fîndcă atunci cînd nu e vorba de obiecte de artă valorificabile direct prin anticari, furturile de artă sînt organizate în scopul estorării marilor societăți de asigurare. Acestea se văd în alternativa de a plăti

păgubașilor uriașă primă de asigurare, sau de a onora „pretențiile” răufăcătorilor. Procedeu sigur și eficient, verificat de polițiștii din multe țări cu numărate prilejuri, dar se pare nu unicul: șeful poliției judiciare franceze declară că „nu poate exclude ipoteza milionarului maniac care rocolază fără scrupule în colecția lui secretă capodopere luate din muzee, milioane pe toc 5.000 dolari. Falsul cînzător s-a adresat apoi altor citorva galerii de artă din plin centrul New Yorkului, unde cu mici deosebiri scena s-a petrecut întocmai. Proprietarii, declara redactorul englez, nu s-au ostenit să arunce mîncăruri de pîine pe buletinul Interpolului cu lista operelor de artă furate și nici măcar pe un catalog Picasso pentru a controla apartenența

reînța în posesia lui, a trebuit să restituie muzeului 11.000 dolari plășiți, de bună credință, hoților.

Alteori, capodopere de valoare universală dispar, nu în scopuri oneroase, ci din pricina dorinșel irezistibil de a unor iubitori de artă de a fi posesorii lor, pentru un timp cit de scurt. Astfel, Psihe, furată de un administrator a lui Rodin, după care a scris ziarului că-l restituie după cîteva zile cu o scrisoare de mulțumire pentru orele de delectare prilejuite. Alteori, mobilurile hoților de artă sînt direct... altruiste: cineva a furat dintr-o colecție particulară un tablou de Renoir, după care a scris ziarului că-l restituie după cîteva zile cu o scrisoare de mulțumire pentru orele de delectare prilejuite. Alteori, mobilurile hoților de artă sînt direct... altruiste: cineva a furat dintr-o colecție particulară un tablou de Renoir, după care a scris ziarului că-l restituie după cîteva zile cu o scrisoare de mulțumire pentru orele de delectare prilejuite.

de cînd e modernă decorarea apartamentelor cu obiecte de artă antice — greu recuperabile de poliție din pricina dimensiunilor lor reduse — hoții și-au lărgit cîmpul de activitate, iar numărul anticarilor necinstiți a crescut imens. Anul trecut, 1.500 bisericilor diferite cîte din Anglia au fost spolițate de candleabre, icone, artofane. Da, se spune că acum și bătăniele elopote englezești sînt în primădie — operație care solicită un surplus de timentate din partea hoților, care se pot trezi la un moment dat, că dau singur alarma... VIORICA TANASESCU

Muzică... sub pămînt

Consiliul Național al Turismului din Liban va amenaja, în pesteră Jaita din Liban, situată la 350 m adîncime sub pămînt, o sală de concerte cu 1.000 de locuri.

Sala se află la 350 m adîncime de intrarea pesterii, într-un amfiteatru natural, ea un balcon deasupra malului stîng al rîului subteran. Un ascensor și un pod metalic peste rîu vor

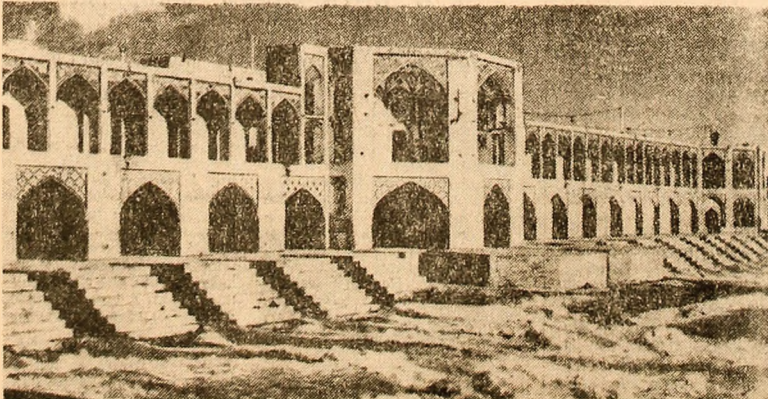
înlesni accesul la acest obiectiv subteran, excepțional ca mărimea și prin bogăția stalactitelor sale în formă de draperii. Acustica este excelentă, cum se înțeleg foarte bine și peșterii. Cum primele experimente făcute în sala pesterii Jaita au dat rezultate bune, organizatorii sînt de părere că amenajarea sălii va putea fi terminată la începutul anului 1968.

„Ziua impozitelor”

Coreea de sud deține un „record” puțin obișnuit. În această țară există nu mai puțin de 50 de categorii de impozite și taxe! Anul trecut, guvernul din Seul au extorsat, pe această cale, 66 de miliarde de woni. Impovărată de mizerie și nevoi, populația sud-coreeană a început să refuze, cu tot mai multă hotărîre, plata acestor impozite destinate menținerii unui regim corupt. Or, pentru anul acesta, guvernul a prevăzut la capitolul „incasări” al bugetului suma de 107 miliarde woni. O cifră uriașă, devenită însă necesară datorită cheltuielilor pentru întreprinderea corpului expedițio-

nar sud-coreean trimis în Vietnamul de sud să lupte alături de agresiunii americane împotriva poporului vietnamez. De unde să fie scoși acești bani? „Soluția” a fost găsită de președintele sud-coreean, Pak Cijan Hi. Pentru prima oară în istoria țării a fost instituită o nouă „sărbătoare” națională — „Ziua impozitelor”. Imbrăcați în haine de sărbătoare, însoțiți de muzică, incasatorii fiscului se prezintă în această zi la ca-

sele tuturor cetățenilor, obligîndu-i să-și exprime „lucuria” prin plata celui de al 81-lea impozit! Și totuși, după cite se pare, măsura luată este considerată ca insuficientă de guvernul din Seul. Numai în acest fel poate fi explicat zvonul care circula în Seul, potrivit căruia Pak Cijan Hi intenționează acum să decreteze o nouă „sărbătoare” — „Ziua datomnicilor”. I. R.

IRAN: Podul acoperit, cu etaje, numit „podul șahului Abbas”